

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 598/2016
31.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.А., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А., адвоката Т.Л., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.47/15 од 22.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.203/16 од 08.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.47/15 од 22.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.203/16 од 08.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.47/15 од 22.12.2015. године, окривљени А.А. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 28.12.2013. године до 05.02.2014. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени А.А. да плати суду на основу члана 261. и 264. ЗКП на име паушала износ од 10.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 90.251,45 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а на основу члана 78, 79. став 1. тачка 7, члана 87. и члана 246. став 7. КЗ, окривљеном изречена мера безбедности одузимања предмета и то 173,30 грама нето масе опојне дроге канабис.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.203/16 од 08.03.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца и мајке

окривљеног А.А. и пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.47/15 од 22.12.2015. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.А., адвокат Т.Л., због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да се поднесу захтев усвоји.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.А. је неоснован.

Бранилац окривљеног А.А. у свом захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, јер је радње окривљеног требало квалификовати као кривично дело из члана 246. став 2. КЗ, а не као кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, обзиром да је окривљени уживалац и корисник марихуане, што је потврђено од стране вештака медицинске струке, јер је марихуана припадала њему и била је намењена за његову употребу, као и обзиром на то да током целог кривичног поступка није пронађена особа којој је окривљени продао или понудио наркотик.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног А.А. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективи и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**